

Sygn. akt III RC 556/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Mech
Protokolant:	sekr. sąd. Klaudia Krzewska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2022 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S. (1)

przeciwko R. S.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z dniem 04 sierpnia 2022 roku rozdzielność majątkową pomiędzy B. S. (2) z domu B. urodzoną (...) w K. a R. S. urodzonym (...) w G. powstałą na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 29 kwietnia 2006 roku, których akt małżeństwa sporządzony został w Urzędzie Stanu Cywilnego w K. za numerem (...);

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego R. S. na rzecz powódki B. S. (1) kwotę 937 (dziewięćset trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Iwona Mech

Sygn. akt III RC 556/22

UZASADNIENIE

Powódka B. S. (1) w pozwie z dnia 04 sierpnia 2022 r. skierowanym przeciwko R. S. domagała się ustanowienia pomiędzy stronami rozdzielności majątkowej z datą wsteczną, tj. z dniem 30 września 2019 r. oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych (k. 2-19).

W uzasadnieniu powódka wskazała, że strony zawarły związek małżeński w dniu 29 kwietnia 2006 r. Mają dwoje dzieci, w tym niepełnosprawnego syna. Powodem wniesienia pozwu było, założenie przez pozwanego bez zgody żony jednoosobowej działalności gospodarczej, zaciągnięcie zobowiązań w różnych instytucjach finansowych przez pozwanego, izolowanie powódki od wszelkich informacji związanych z działalnością i gospodarką finansową prowadzoną przez pozwanego i nie udzielanie powódce odpowiedzi na zadawane pytania. Po wielokrotnych próbach rozpytania - R. S. poinformował, że jego zadłużenie przekracza 100.000 zł. Nadto powódka podniosła, że udział pozwanego w utrzymaniu rodziny był niewielki, od 30 września 2019 r. strony nie podejmowały wspólnych decyzji

finansowych. Ponadto, pozwany ma zdiagnozowaną chorobę afektywną dwubiegunową i aktualna postawa pozwanego może być przejawem manii, która nastąpiła po stanie depresji w okresie, której pozwany nie przyjmował przesyłek, nie odbierał korespondencji. Orzeczenie rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną jest konieczne z uwagi na ochronę interesów powódki i jej rodziny. Powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu od pozwanego, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k.93).

W pisemnej odpowiedzi na pozew pozwany R. S. wyraził zgodę na ustanowienie rozdzielnosci majątkowej, w tym co do daty w jakiej ma być ustalona oraz oświadczył, że nie kwestionuje wniosków dowodowych ani zarzutów podanych w pozwie i sam nie zgłasza żadnych wniosków (k. 26). Pozwany R. S. nie stawiał się na rozprawę celem przesłuchania.

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. S. (2) z domu B. i pozwany R. S. zawarli związek małżeński w dniu 29 kwietnia 2006 r. Akt małżeństwa sporządzony został w Urzędzie Stanu Cywilnego w K. za numerem (...). Strony łączy ustawowa wspólność majątkowa małżeńska, nie zawierały umów o rozdzielnosc majątkową, nie było orzeczonej pomiędzy nimi separacji, nie toczy się sprawa o rozwód ani separację, pozostają w związku małżeńskim z którego pochodzi dwoje małoletnich dzieci: F. S. ur. (...) i Z. S. ur. (...)

Przed zawarciem małżeństwa strony nie miały majątku. Powódka pracowała w hurtowni artykułów biurowych, a pozwany jako pracownik budowlany. Po ślubie małżonkowie wyjechali za granicę gdzie pracowali i mieszkali przez 2,5 roku, a następnie wrócili i zamieszkali u rodziców B. S. (1) na nieruchomości stanowiącej ich własność w miejscowości K., gmina M., gdzie mieszkają do chwili obecnej. Przedmiotowa nieruchomość składa się z 2 działek ewidencyjnych nr (...), o pow. 0,2022 ha, jest zabudowana domem mieszkalnym 4-kondygnacyjnym, z czego pierwsza kondygnacja stanowi suteryny, a czwarta niezamieszkały strych oraz budynkiem gospodarczym, garażem i stodołą. Małżonkowie K. i R. S. wyremontowali drugie piętro domu adaptując do zamieszkania, które zajęli, zaś rodzice powódki mieszkają na pierwszym piętrze. Strony i rodzice powódki prowadzą odrębne gospodarstwa domowe, poza opłatami za użytkowanie domu, gdzie nie ma odrębnych liczników za wodę i energię elektryczną oraz korzystają ze wspólnego pieca do ogrzania domu. Rodzice B. S. (1) umową notarialną z dnia 06 sierpnia 2021 r. przekazali jej powyższą nieruchomość w drodze darowizny do majątku odrębnego. Oprócz w/w działek powódka nie jest właścicielem innych nieruchomości.

Po powrocie do Polski powódka B. S. (1) ponownie podjęła pracę w hurtowni artykułów biurowych, a pozwany R. S. wykonywał prace ogólnie –remontowe na podstawie umowy o pracę. W 2009 roku powódka po urodzeniu dziecka przebywała na zwolnieniu. Po 2,5 roku ponownie podjęła pracę w sklepie na okres 2-3 lat, do urodzenia kolejnego dziecka w 2015 roku, a od 2016 roku przebywa na świadczeniu pielęgnacyjnym z powodu niepełnosprawności syna. Obecnie otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w kwocie 2.119 zł miesięcznie, zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności dla dziecka poniżej 16 roku życia w kwocie 215,84 zł oraz świadczenie 500+ na dwoje dzieci.

W dniu 01 marca 2012 roku pozwany R. S. założył własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) w zakresie działalności pocztowej i kurierskiej, transportu drogowego towarów, roboty budowlane, w tym wykończeniowe, wykonywanie konstrukcji i pokryć dachowych, malowanie, szklenie, posadzkarstwo, tapetowanie, oblicowywanie ścian, zakładanie stolarki budowlanej, tynkowanie, wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych, klimatyzacyjnych, wykonywanie instalacji elektrycznych, przygotowywanie terenu pod budowę, roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych, realizowanie projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków.

Następnie w dniu 02 października 2019 roku pozwany zarejestrował kolejną własną działalność gospodarczą pod nazwą „DOM-BUS.F.Z R. S.” w K. w zakresie transport drogowy towarów, wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych, malowanie i szklenie, posadzkarstwo, tapetowanie, oblicowywanie ścian, zakładanie stolarki budowlanej, wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych, wykonywanie instalacji wodno-

kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych, klimatyzacyjnych, wykonywanie instalacji elektrycznych, przygotowywanie terenu pod budowę, rozbiórka i burzenie obiektów budowlanych, roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.

Pozwany po rozpoczęciu działalności gospodarczej zajmował się pracami budowlanymi, w tym budową domów, remontami oraz wykończeniami. W 2021 roku pozwany zajął się przewozem towarów na trasach międzynarodowych, jeździł samochodami do 3,5 ton, wyjeżdżał w trasy na 2-3 tygodnie po których przebywał w domu przez kilka dni. Podczas pobytu w domu pozwany zajmuje się pracami na podwórku, naprawą sprzętów, sprzętaniem, dokonuje zakupów najczęściej jedzenia.

W okresie od 2019 roku do grudnia 2022 roku R. S. nabył i sprzedał kilka samochodów:

- samochód ciężarowy marki F. (...), rok produkcji 2008, nabyty w dniu 23.12.2020 r., brak informacji o zbyciu,
- samochód ciężarowy marki F. (...), rok produkcji 2008, nabyty w dniu 14.10.2019 r., zbyty 09.02.2021 r.,
- samochód osobowy marki B. (...), rok produkcji 2010, nabyty w dniu 18.05.2021 r., zbyty 25.11.2021 r.,
- samochód ciężarowy marki F. (...), rok produkcji 2016, nabyty w dniu 25.01.2021 r., zbyty 13.08.2021 r.,
- samochód ciężarowy marki F. (...), rok produkcji 2014, nabyty w dniu 02.07.2021 r., zbyty 09.08.2021 r.,
- samochód osobowy marki M. (...), rok produkcji 2004, nabyty w dniu 2015 r., zbyty 09.07.2021 r.,
- samochód osobowy marki H. (...), rok produkcji 2005, nabyty w dniu 19.03.2018 r., zbyty 04.12.2019 r.

Powódka nie posiadała wiedzy o szczegółach prowadzonej przez męża działalności gospodarczej, w tym zobowiązaniach i zaciąganych kredytach. Od listopada 2021 r. do R. S. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przysyłane są wezwania do zapłaty od różnych instytucji:

- wezwanie z dnia 19.11.2021 r. od (...) S.A. w K. o zapłatę kwoty 2.991,90 zł za fakturę z dnia 09.11.2021 r.,
- wezwanie z dnia 02.12.2021 r. od (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 645,74 zł za fakturę z dnia 14.11.2021 r. i kolejne z dnia 26.01.2022 r. z informacją o wypełnieniu weksła zabezpieczającego zobowiązanie na kwotę 2.322,40 zł.,
- wezwanie z dnia 10.11.2021 r. od (...) S.A. w K. o zapłatę kwoty łącznie 17.453,70 zł za siedem faktur z okresu 21.08.2021 r. do 31.10.2021 r.,
- wezwanie z dnia 01.02.2022 r. od (...) Bank (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 600,89 zł z tytułu umowy kredytu,
- wezwanie z dnia 01.01.2022 r. od (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 1.016,74 zł z tytułu umowy pożyczki,
- wezwanie z dnia 12.07.2022 r. od K. I. Sp. j. we W. działającego w imieniu (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 1.320,24 zł z tytułu nieopłaconej składki ubezpieczeniowej za samochód F.,
- wezwanie z dnia 07.07.2022 r. od K. Kancelaria Prawa Gospodarczego sp. k. działający w imieniu (...) Bank S.A. w W. o zapłatę kwoty 4.674,11 zł z tytułu umowy kredytu,
- wezwanie z dnia 07.07.2022 r. od K. Kancelaria Prawa Gospodarczego sp. k. działający w imieniu (...) Bank S.A. w W. o zapłatę kwoty 30.625,12 zł z tytułu kolejnej umowy kredytu,

Pozwany R. S. posiada również zadłużenie wobec (...) Sp. z o.o. w K. na kwotę 24.000 zł co zostało stwierdzone wyrokiem zaocznym z dnia 02.08.2022 r. w sprawie V GC 778/22 przez Sąd Rejonowy w Kielcach.

Ponadto, w dniu 19.07.2022 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kielcach podjął próbę doręczenia korespondencji do pozwanego, pozostawiając awizo.

W dniu 18.07.2022 r. „DOM-BUS.F.Z R. S.” w K. został wpisany do Krajowego Rejestru Długów wobec braku zapłaty kwoty 724,47 zł na rzecz wierzyciela T.. (...) Sp. z o.o. w W..

W dniu 03 grudnia 2021 r. pozwany R. S. wykreślił z wpisu z rejestru pierwszą z założonych działalności gospodarczych, a w dniu 22 czerwca 2022 r. działalność gospodarczą pod nazwą „DOM-BUS.F.Z R. S.” w K..

Powódka B. S. (1) za lata 2019 – 2021 r. nie złożyła zeznań podatkowych do Urzędu Skarbowego.

Pozwany R. S. za lata 2019 – 2021 r. złożyła zeznania podatkowe PIT-28 oraz PIT-37 za 2019 rok. W 2019 roku R. S. uzyskał przychód ze stosunku pracy w kwocie 18.448,06 zł (dochód w kwocie 17.196,52 zł), odliczając ulgę na dzieci w kwocie 1.112,04 zł. (PIT-37) oraz uzyskał przychód z własnej działalności gospodarczej w kwocie 3.400 zł. (PIT-28). W 2020 roku R. S. uzyskał przychód z własnej działalności gospodarczej w kwocie 208.941,48 zł. (PIT-28). W 2021 roku R. S. uzyskał przychód z własnej działalności gospodarczej w kwocie 277.635,83 zł. (PIT-28).

Nadal strony B. i R. S. mieszkają razem, wspólnie z dziećmi, nie posiadają wspólnego rachunku bankowego. Posiadają samochód marki B. (...), rok produkcji 2010, który kupili do majątku wspólnego w dniu 30 marca 2021 roku. Powódka nie udzielała mężowi pełnomocnictwa do działania w jej imieniu, strony nie zaciągali wspólnie kredytów ani pożyczek.

Pozwany R. S. w latach 2015 – 2017 nadużywał alkoholu, w 2017 roku po awanturze został zabrany przez Policję do Szpitala (...) w M., gdzie przeszedł leczenie odwykowe, po wyjściu ze szpitala zaprzestał nadużywania alkoholu. Wówczas podjął leczenie psychiatryczne na depresję. Podczas wizyty u psychiatry w dniu 07 lutego 2022 r. w historii wizyty lekarz wpisał rozpoznanie: „Inne zaburzenia psychiczne spowodowane uszkodzeniem lub dysfunkcją mózgu i chorobą (F06)

Powódka B. S. (1) ma obecnie 42 lata, wykształcenie wyższe ekonomiczne. Pozwany R. S. ma obecnie 45 lat, wykształcenie zawodowe – betoniarz – zbrojarz. Rodzice powódki, mieszkający w tym samym domu, obecnie są na emeryturze, ojciec powódki pracował wcześniej w elektrociepłowni i uzyskuje emeryturę w granicach 2.000 zł, a matka powódki pracowała jako krawcowa i uzyskuje emeryturę w kwocie 1.500 zł.

dowody: odpis skrócony aktu małżeństwa (k. 6-6v), historia wizyty lekarskiej pozwanego (k.7), awizo od komornika (k. 8), wezwania do zapłaty (k. 9-19), wyrok SR w Kielcach sygn. akt V GC 778/22 (k.20), zeznania podatkowe pozwanego R. S. (k. 38-55), wydruk z elektronicznej księgi wieczystej nr (...) (k. 58-68), informacje z (...) (k. 69-77) i Prezydenta Miasta K. (k.89), zaświadczenie (...) w M. (k. 78), orzeczenie o niepełnosprawności dziecka stron (k. 79), informacja Starosty Powiatowego w K. (k.90-90v), zdjęcia nieruchomości zamieszkałej przez strony z portalu GoogleMaps z 2019 r. (k.92- płyta CD), częściowo zeznania świadka M. B. (k.80v-81v), częściowo zeznania powódki (k. 81v-83, k.94).

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody z dokumentów, pism, informacji, zaświadczeń, uznając je za spójny i niebudzący wątpliwości materiał dowodowy. Do ustaleń posłużył również częściowo dowód osobowy z przesłuchania powódki oraz świadka. W ocenie Sądu powyższe zeznania należało ocenić w przeważającej części jako wiarygodne i w większości jako korespondujące ze sobą. Przede wszystkim powódka jak i świadek zgodnie zeznały, że małżonkowie mieszkają nadal razem, co znajduje potwierdzenie w adresach powódki i pozwanego wskazanych w pozwie i zgromadzonej dokumentacji. Jednocześnie powódka zeznała, że jak mąż przebywa w domu to coś robi na podwórku, śpi, naprawia swoje sprzęty i sprzęta, kiedy miał ochotę kupował do domu zazwyczaj jedzenie.

Odnośnie zobowiązań jakie pozwany zaciągał, zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów potwierdza zeznania powódki, że pozwany aktualnie posiada zadłużenie.

Odnosnie stanu zdrowia pozwanego, z zeznań powódki i złożonej historii wizyty lekarskiej z dnia 07 lutego 2022 r., nie wynika, że pozwany R. S. jest osobą chorą psychicznie. Powódka wskazała, że pozwany uczęszcza do psychiatry w związku ze stwierdzoną depresją. Podczas wizyty u psychiatry w dniu 07 lutego 2022 r. lekarz wpisał rozpoznanie: „Inne zaburzenia psychiczne spowodowane uszkodzeniem lub dysfunkcją mózgu i chorobą (jednostka chorobowa: F06), które to to zaburzenia nie muszą świadczyć o chorobie psychicznej. Pozwany jest osobą aktywną zawodowo, przez szereg lat prowadził działalność gospodarczą, uzyskiwał znaczne dochody w latach 2020-2021 jak wynika z zeznań podatkowych, dokonywał zakupu i zbyciu kilku samochodów w latach 2020-2021 r., co świadczy o rozeznaniu w sprawach handlowych i czynnościach życia codziennego. Pozwany złożył również odpowiedź na pozew, w której nie podnosił aby zachodziły po jego stronie przeszkody w podejmowaniu czynności procesowych z uwagi na stan zdrowia psychicznego. Obecnie, jak wynika z zeznań powódki, pozwany ponownie wyjechał do pracy. W ocenie Sądu również nie zachodzi okoliczność, że ze względu na stan zdrowia pozwany nie jest w stanie zorientować się samodzielnie w swojej sytuacji procesowej i podjąć racjonalną obronę. Nie ma przesłanek do stwierdzenia aby pozwany był nieporadny, podejmował nieracjonalne działania z uwagi na stan zdrowia, a zatem aby zachodziła konieczność ustanowienia pozwanemu pełnomocnika z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady, jednak rozdzielnosc majątkową należało ustalić z inną datą niż domaga się powódka, pomimo tego, że pozwany uznał powództwo w całości.

Zaznaczyć należy, że Sąd jest związany co do zasady uznaniem powództwa, o ile nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, albo nie zmierza do obejścia prawa (art. 213 § 2 k.p.c.). Powódka żądała ustalenia rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną, tj. z dniem 30 września 2019 roku, zatem na 3 lata przed wniesieniem pozwu. W ocenie Sądu, powyższe uznanie żądania zmierza do obejścia prawa, co szerzej będzie omówione w dalszej części uzasadnienia.

Podstawę prawną żądania stanowi art. 52 § 1 k.r.o., zgodnie z którym, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej. Rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (art. 52 § 2 k.r.o.).

Brak w k.r.o. definicji „ważnych powodów” stanowiących przesłankę ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej, dlatego należy posilkować się wypracowanym orzecnictwem i doktryną. Wskazuje się, że ważne powody, o jakim mowa w w/w przepisie, można określić jako sytuacje, w których dalsze trwanie wspólności pociąga za sobą w danych warunkach poważne zagrożenie lub tym bardziej naruszenie interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności. Jednocześnie przesłanka ważnych powodów pełni funkcję gwarancyjną, chroniąc interesy małżonka słabszego ekonomicznie, który mógłby zostać pokrzywdzony wskutek doprowadzenia do uchylecia ustroju majątkowego przez drugiego małżonka (tak: wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 1976 r., III CRN 373/75).

Stwierdzić należy, że przyczyny zniesienia wspólności na podstawie art. 52 k.r.o. powinny dotyczyć przede wszystkim sfery majątkowej.

Należy przywołać stanowisko Sądu Najwyższego z wyroku z dnia 14 stycznia 2005 r., III CK 112/04, publ. LEX nr 602707, zgodnie z którym przesłanką zastosowania art. 52 § 1 k.r.o. jest trwale zerwanie wszelkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych, jako konsekwencji uprzedniego ustania więzi rodzinno-prawnych między małżonkami i co za tym idzie powstania trwałego stanu separacji faktycznej. W wyroku z dnia 04 listopada 2004 r. V CK 215/04, LEX nr 277885, Sąd Najwyższy uznał za ważny powód w rozumieniu art. 52 k.r.o. separację małżonków, uniemożliwiającą im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym.

Podkreślenia również wymaga, że ustanowienie rozdzielności majątkowej przez sąd oznacza poważną ingerencję w sferę majątkowych praw i obowiązków małżeńskich, a co za tym idzie w funkcjonowanie całej rodziny; może być dokonane w przypadkach, w których zasadnicze funkcje ustroju wspólności ustawowej nie mogą być dalej realizowane.

Odstępstwo od modelu ustawowego, który w przekonaniu ustawodawcy najlepiej chroni i stabilizuje sytuację majątkową rodziny, powinno mieć charakter funkcjonalnie uzasadnionego wyjątku. Taka konstrukcja chroni jednocześnie wierzycieli małżonków.

Na gruncie niniejszej sprawy istotne jest, że instytucja z art. 52 k.r.o. nie może służyć do obejścia przepisów regulujących odpowiedzialność majątkiem wspólnym oraz do pokrzywdzenia wierzycieli jednego z małżonków (tak: SN w wyroku z dnia 6 grudnia 1995 r., I CRN 215/95, LEX nr 852452). Wobec czego, Sąd rozpoznający sprawę o ustanowienie rozdzielności majątkowej powinien poczynić ustalenia dotyczące wielkości majątku wspólnego, istnienia zadłużenia, jego rozmiarów i okoliczności powstania, wielkości majątku osobistego małżonka-dłużnika i sposobu wykonywania przezeń zobowiązania, a także kwestii dotyczących utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron (tak: wyrok SN z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 1070/98, LEX nr 50872).

Ponadto, wskazać należy, że przyczyną ustanowienia ustroju przymusowego nie może być trudna sytuacja finansowa małżonków czy też jednego z małżonków. Zgodnie z wyrokiem SN z dnia 26 lipca 2000 r., I CKN 293/00, LEX nr 51332: "Do zniesienia wspólności ustawowej dochodzi w drodze kształtującego orzeczenia sądowego. Fakt, że drugi małżonek godzi się z żądaniem, nie zwalnia sądu od obowiązku ustalenia, czy istnieją „ważne powody” zniesienia i czy istniały wcześniej, wobec zgłoszenia żądania zniesienia wspólności z datą wsteczną. Wiąże się to z tym, że w odróżnieniu od umownego wyłączenia wspólności ustawowej (art. 47 § 2 k.r.o.) sądowe zniesienie wspólności majątkowej wywołuje skutki wobec osób trzecich (art. 435 § 1 k.p.c. w związku z art. 452 k.p.c.), a ponadto skutki te mogą zostać rozciągnięte w czasie na okres poprzedzający wyrok sądu. Dlatego w postępowaniu o zniesienie wspólności majątkowej sąd musi rozważyć, czy powództwo nie zmierza do pokrzywdzenia wierzycieli jednego z małżonków". Inaczej mówiąc, zwłaszcza w przypadku żądania zniesienia wspólności z datą wsteczną sąd powinien zwrócić szczególną uwagę na możliwość pokrzywdzenia wierzycieli.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że zniesienia wspólności z datą wsteczną, tj. od 30 września 2019 roku, wobec zobowiązań pieniężnych zaciąganych przez pozwanego, spowoduje uniknięcie odpowiedzialności majątkiem wspólnym we wskazanym okresie od 30 września 2019 roku. W konsekwencji doprowadzi to do pokrzywdzenia wierzycieli, którzy nie będą mogli skierować egzekucji do majątku wspólnego powstałego po w/w dacie.

Powyższe nie oznacza braku ochrony małżonka przed zobowiązaniami drugiego z małżonków. Przepis art. 41 k.r.o. warunkuje bowiem możliwość zaspokojenia się bez ograniczeń z majątku wspólnego od wyrażenia zgody na zaciągnięcie zobowiązania. Tym samym, małżonek, który wyraził zgodę, powinien ponieść również jej konsekwencje, a z drugiej strony jest chroniony w przypadku gdy wierzyciel nie zapewnił zgody współmałżonka przy zaciąganiu zobowiązania.

Ustalony stan faktyczny, wbrew twierdzeniom powoda, nie wskazuje, że pomiędzy małżonkami doszło do faktycznej separacji, która uniemożliwia im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym w dacie od 30 września 2019 roku. Przeczy temu chociażby fakt, iż strony nieprzerwanie mieszkają razem, zajmują jedną kondygnację domu, pozwany pracuje zawodowo. Przeczy temu również okoliczność zakupu przez strony do majątku wspólnego w dniu 29 kwietnia 2021 r. samochodu B. (...). Ponadto, nie wykazano aby strony prowadziły odrębne gospodarstwo domowe jeszcze przed datą wniesienia pozwu. Zaznaczyć należy, że pozwany od 01 marca 2012 r. prowadził już własną działalność gospodarczą (k.71-72), a nie jak twierdzi powódka od 2019 roku. Jak wynika z rejestru Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pozwany w dniu 02 października 2019 r. założył kolejną własną działalność gospodarczą po nazwą „DOM-BUS.F.Z. R. S. (k.73-77). Pierwsza z tych działalności została wykreślona z ewidencji w dniu 03 grudnia 2021 r., a druga w dniu 22 czerwca 2022 r. Ponadto, należy wskazać, że prowadzenie tzw. własnej działalności gospodarczej jest typowym, powszechnym sposobem zarobkowania. Podnieść

również należy, że pozwany dokonywał rozliczeń podatku w Urzędzie Skarbowym i w latach 2020-2021 wykazał znaczne przychody z prowadzonej działalności gospodarczej, nabywał i zbywał pojazdy mechaniczne. Zaprzestanie prowadzonej działalności gospodarczej przez pozwanego oraz brak wiedzy powódki o aktualnej formie zatrudnienia pozwanego stanowi dopiero „ważny powódów” jako przesłankę ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej, tj. sytuację, w której dalsze trwanie wspólności pociąga za sobą poważne zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego powódki.

Powódka ma obawy, odnośnie zaciągniętych zobowiązań przez pozwanego w czasie trwania małżeństwa. W tym zakresie wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 41 § 2 k.r.o. jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie bez zgody drugiego małżonka albo zobowiązanie nie wynika z czynności prawnej, wierzyciel może żądać zaspokojenia z majątku osobistego dłużnika, wynagrodzenia za pracę lub z dochodów uzyskanych przez dłużnika z innej działalności zarobkowej, z korzyści uzyskanych z jego praw o których mowa w art. 33 pkt 9 oraz z przedmiotów majątkowych wchodzących w skład prowadzonego przez dłużnika przedsiębiorstwa, jeżeli wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Powyższe oznacza, że jeżeli powódka nie wyrażała zgody na zawieranie zobowiązań przez małżonka, nie powinna się obawiać odpowiedzialności za długi w ten sposób powstałe.

Sąd uznał zatem, na podstawie art. 52 § 2 k.r.o., iż nie wcześniej niż w dacie wniesienia pozwu, tj. 04 sierpnia 2022 r. możliwe jest ustanowienie rozdzielnosci majątkowej pomiędzy stronami. Ustalenie rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli, a tym samym zmierza do obejścia prawa o jakim mowa w treści art. 213 § 2 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 937 zł, zgodnie z odpowiedzialnością za wynik sprawy, albowiem powództwo zostało co do zasady uwzględnione. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa od pozwu 200 zł., 17 zł opłata od pełnomocnictwa oraz 720 zł wynagrodzenie fachowego pełnomocnika (§ 4 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1797)).

Sędzia Iwona Mech